32000L0075

L 327/74 *EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS* 22.12.2000.

PADOMES DIREKTĪVA 2000/75/EK

(2000. gada 20. novembris),

ar ko paredz īpašus noteikumus infekciozā katarāla drudža kontrolei un apkarošanai

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1992. gada 17. decembra Direktīvu 92/119/EEK par vispārīgu Kopienas pasākumu ieviešanu, lai kontrolētu noteiktas dzīvnieku slimības, un konkrētiem pasākumiem saistībā ar cūku vezikulāro eksantēmu ([1]), un jo īpaši tās 15. panta otro ievilkumu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

(1) Saskaņā ar Direktīvas 92/119/EEK 15. pantu būtu jāievieš īpaši pasākumi, lai kontrolētu un izskaustu infekciozo katarālo drudzi.

(2) Infekciozā katarālā drudža epidemioloģiskās īpašības ir līdzīgas Āfrikas zirgu mēra īpašībām.

(3) Padome ir pieņēmusi Direktīvu 92/35/EEK, kurā ir noteiktas Āfrikas zirgu mēra kontroles normas un apkarošanas pasākumi.

(4) Lai apkarotu infekciozo katarālo drudzi, vispārējie pasākumi, kas noteikti Direktīvā 92/35/EEK Āfrikas zirgu mēra apkarošanai, jāizmanto kā paraugs, veicot attiecīgus pielāgojumus atbilstīgi pret infekciozo katarālo drudzi uzņēmīgo sugu audzēšanas īpatnībām.

(5) Būtu jāparedz noteikumi par uzņēmīgo sugu, to spermas, olšūnu un embriju pārvietošanu no apgabaliem, kuros noteikti ierobežojumi slimības uzliesmojuma dēļ.

(6) Infekciozā katarālā drudža uzliesmojuma gadījumā piemēro Padomes 1990. gada 26. jūnija Lēmuma 90/424/EEK par izdevumiem veterinārajā jomā ([2]) 3. pantu.

(7) Jāievieš kārtība dalībvalstu un Komisijas ciešai sadarbībai,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Šajā direktīvā noteikti kontroles noteikumi un pasākumi infekciozā katarālā drudža apkarošanai un izskaušanai.

2. pants

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

a) "lauku saimniecība" – lauksaimniecības vai cita veida uzņēmums, kur pastāvīgi vai īslaicīgi audzē vai tur pret infekciozo katarālo drudzi uzņēmīgas sugas;

b) "uzņēmīgas sugas" – visi atgremotāji;

c) "dzīvnieks(-i)" – dzīvnieks(-i), kas pieder pie uzņēmīgām sugām, izņemot meža dzīvniekus, par kuriem var pieņemt īpašus noteikumus 20. panta 2. punktā noteiktajā kārtībā;

d) "īpašnieks" vai "turētājs" – fiziska vai juridiska persona, kam pieder dzīvnieks vai kas ir atbildīga par tā uzturēšanu vai nu par samaksu, vai bez tās;

e) "slimības pārnēsātājs" – *Culicoides imicola* sugas kukainis vai jebkurš cits *Culicoides* ģints kukainis, kas spēj pārnēsāt infekciozo katarālo drudzi, kas jāidentificē 20. panta 2. punktā noteiktajā kārtībā pēc Zinātniskās veterinārās komitejas ieteikuma;

f) "aizdomas" – jebkuru klīnisku pazīmju izpausme, kas norāda uz uzņēmīgas sugas inficēšanos ar infekciozo katarālo drudzi, kopā ar epidemioloģiskiem datiem, kas nodrošina, ka šādu iespēju var pamatoti paredzēt;

g) "apstiprinājums" – ar laboratorijas rezultātiem pamatots kompetentas iestādes paziņojums, ka noteiktā apgabalā ir konstatēts infekciozā katarālā drudža vīruss; tomēr epidēmijas gadījumā kompetentā iestāde var apstiprināt slimības klātbūtni, arī pamatojoties uz klīniskas un/vai epidemioloģiskas izmeklēšanas rezultātiem;

([1]) OV L 62, 15.3.1993., 69. lpp. Direktīva grozīta ar 1994. gada Iestāšanās aktu.
([2]) OV L 157, 10.6.1992., 19. lpp. Direktīva grozīta ar 1994. gada Iestāšanās aktu.

h) "kompetentā iestāde" – dalībvalsts centrālā iestāde, kas ir kompetenta veikt veterinārās pārbaudes, vai jebkura cita veterinārā iestāde, kurai pirmā ir deleģējusi savu kompetenci;

i) "valsts pilnvarots veterinārārsts" – veterinārārsts, kuru izraudzījusi kompetenta iestāde.

3. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka kompetento iestādi tūlīt informē, ja ir aizdomas par infekciozā katarālā drudža cirkulāciju vai tā ir apstiprināta.

4. pants

1. Ja lauku saimniecībā, kas atrodas reģionā, uz kuru neattiecas ierobežojumi šīs direktīvas nozīmē, ir viens vai vairāki dzīvnieki, par kuriem ir izdomas, ka tie inficēti ar infekciozo katarālo drudzi, tad dalībvalstis nodrošina, ka valsts veterinārārsts tūlīt uzsāk oficiālu izmeklēšanu, lai apstiprinātu slimības klātbūtni vai izslēgtu tās iespējamību.

2. Tiklīdz sniegts slimības klātbūtnes apstiprinājums, valsts veterinārārsts:

a) uzsāk oficiālu uzraudzību lauku saimniecībā vai saimniecībās, par kurām ir aizdomas, ka tajās notikusi inficēšanās;

b) kā arī:

i) izveido dzīvnieku sarakstu, par katru sugu norādot nobeigušos, inficēto vai iespējami inficēto dzīvnieku skaitu un šo sarakstu atjaunina, ņemot vērā jaundzimušus dzīvniekus vai dzīvniekus, kas nobeigušies laikā, kurā ir aizdomas par slimības klātbūtni; saraksta datus uzrāda pēc pieprasījuma, un tos var pārbaudīt katra apmeklējuma laikā,

ii) izveido to vietu sarakstu, kuras, iespējams, sekmē slimības pārnēsātāju izdzīvošanu vai ir tās perēklis, un jo īpaši vietas, kas veicina to vairošanos,

iii) veic epidemioloģisko izpēti saskaņā ar 7. pantu;

c) regulāri apmeklē lauku saimniecību vai saimniecības un katru reizi veic dzīvnieku rūpīgu klīnisku pārbaudi vai izdara sekciju beigtajiem dzīvniekiem vai dzīvniekiem, par kuriem ir aizdomas, ka tie ir inficējušies, un kuriem apstiprināta saslimšana, vajadzības gadījumā veicot laboratorijas pārbaudes;

d) nodrošina, ka:

i) jebkura dzīvnieku pārvadāšana no lauku saimniecības vai saimniecībām vai uz tām ir aizliegta,

ii) laikposmos, kad slimības pārnēsātāji ir aktīvi, dzīvniekus norobežo, ja uzskata, ka šo pasākumu īstenošanai pieejami vajadzīgie līdzekļi,

iii) dzīvniekus, to izmitināšanai izmantotās būves un to apkārtni (jo īpaši *Culicoides* dabisko vidi) regulāri apstrādā ar atļautu insekticīdu. Lai pēc iespējas novērstu slimības pārnēsātāju invāziju, apstrādes biežumu nosaka kompetentā iestāde, ņemot vērā lietotā insekticīda noturību un klimatiskos apstākļus,

iv) lauku saimniecībā nobeigušos dzīvniekus iznīcina, likvidē, sadedzina vai aprok saskaņā ar Padomes 1990. gada 27. novembra Direktīvu 90/667/EEK, kas paredz veterinārus noteikumus dzīvnieku izcelsmes atkritumu savākšanai un pārstrādei, to laišanai tirgū un slimības izraisītāju novēršanu dzīvnieku vai zivju izcelsmes barībā un kas groza Direktīvu 90/425/EEK ([1]).

3. Kamēr nav ieviesti 2. punktā minētie pasākumi, jebkura tāda dzīvnieka īpašniekam vai turētājam, par kuru ir aizdomas, ka tas inficēts ar minēto slimību, jāveic visi piesardzības pasākumi, lai tiktu izpildīti 2. punkta d) apakšpunkta i) un ii) daļā minētie noteikumi.

4. Kompetentā iestāde var piemērot 2. punktā minētos pasākumus citām lauku saimniecībām gadījumā, ja to atrašanās vieta, ģeogrāfiskais novietojums vai sakari ar lauku saimniecību, attiecībā uz kuru ir aizdomas par slimības klātbūtni, ir pamats aizdomām par inficēšanās iespēju.

5. Papildus 2. punkta noteikumiem 20. panta 2. punktā noteiktajā kārtībā var paredzēt īpašus noteikumus dabas aizsardzības zonām, kurās dzīvnieki dzīvo brīvībā.

6. Šajā pantā minētos pasākumus valsts pilnvarots veterinārārsts neatceļ, līdz kompetentā iestāde ir izslēgusi aizdomas par infekciozā katarālā drudža klātbūtni.

5. pants

Vakcināciju pret infekciozo katarālo drudzi var veikt tikai saskaņā ar šajā direktīvā izklāstītajiem noteikumiem.

6. pants

1. Ja infekciozā katarālā drudža klātbūtne ir oficiāli apstiprināta, tad valsts pilnvarots veterinārārsts:

a) veic darbības, lai tiktu uzsākta dzīvnieku izkaušana, kas vajadzīga, lai novērstu epidēmijas izplatīšanos, par to informējot Komisiju;

([1]) OV L 224, 18.8.1990., 19. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1258/1999 (OV L 160, 26.6.1999., 103. lpp.).

b) dod rīkojumu par šādu dzīvnieku līķu iznīcināšanu, likvidēšanu, sadedzināšanu vai aprakšanu saskaņā ar Direktīvu 90/667/EEK;

c) šīs direktīvas 4. pantā paredzētos pasākumus attiecina arī uz lauku saimniecībām, kas atrodas 20 kilometru rādiusā (iekļaujot aizsardzības zonu, kas noteikta 8. pantā) ap lauku saimniecību vai saimniecībām, kurās konstatēta inficēšanās;

d) ievieš 20. panta 2. punktā noteiktajā kārtībā paredzētos pasākumus, jo īpaši attiecībā uz jebkuras vakcinācijas programmas vai cita alternatīva pasākuma ieviešanu; vajadzības gadījumā dalībvalsts kompetentās iestādes var uzsākt vakcinācijas programmu, par to informējot Komisiju;

e) veic epidemioloģisko izpēti saskaņā ar 7. pantu.

Tomēr, atkāpjoties no c) apakšpunkta, noteikumus, kas attiecas uz dzīvnieku pārvietošanu minētajā zonā, var pieņemt 20. panta 2. punktā noteiktajā kārtībā.

2. Kompetentā iestāde 1. punkta c) apakšpunktā minēto zonu var paplašināt vai samazināt, pamatojoties uz epidemioloģiskiem, ģeogrāfiskiem vai metereoloģiskiem apstākļiem, par to paziņojot Komisijai.

3. Ja 1.punkta c) apakšpunktā minētā zona atrodas vairāk nekā vienas dalībvalsts teritorijā, tad attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes sadarbojas, lai zonu norobežotu. Vajadzības gadījumā zonu norobežo 20. panta 2. punktā noteiktajā kārtībā.

7. pants

1. Epidemioloģiskā izpēte attiecas uz:

a) tā laikposma ilgumu, kurā lauku saimniecībā varētu būt izplatījies infekciozais katarālais drudzis;

b) infekciozā katarālā drudža iespējamos avotus lauku saimniecībā un citu tādu saimniecību identifikāciju, kurās ir dzīvnieki, kas varētu būt inficēti no tā paša avota;

c) slimības pārnēsātāju klātbūtni un izplatību;

d) dzīvnieku pārvietošanos no attiecīgajām lauku saimniecībām vai uz tām vai jebkuru gadījumu, kad beigtos dzīvniekus izved no šīm saimniecībām.

2. Jāizveido krīzes vienība, kas veiktu visu to pasākumu koordināciju, kuri vajadzīgi, lai pēc iespējas drīzāk nodrošinātu infekciozā katarālā drudža izskaušanu, un veiktu epidemioloģisko izpēti.

Vispārīgus noteikumus attiecībā uz valsts krīzes vienībām un Kopienas krīzes vienību nosaka 20. panta 2. punktā noteiktajā kārtībā.

8. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka papildus 6. pantā minētajiem pasākumiem kompetentā iestāde norobežo aizsardzības un uzraudzības zonu. Norobežojot zonas, jāņem vērā ģeogrāfiskie, administratīvie, ekoloģiskie un epizootoloģiskie faktori, kas saistīti ar infekciozo katarālo drudzi, kā arī kontroles sistēma.

2. a) Aizsardzības zona ir Kopienas teritorijas daļa, kuras rādiuss ir vismaz 100 kilometri ap inficēto lauku saimniecību.

b) Uzraudzības zona ir Kopienas teritorijas daļa, kas sniedzas vismaz 50 kilometrus aiz aizsardzības zonas robežas un kur pēdējos 12 mēnešos nav veikta vakcinācija.

c) Ja šādas zonas atrodas vairāku dalībvalstu teritorijā, tad attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes sadarbojas, lai norobežotu a) un b) apakšpunktā minētās zonas.

d) Tomēr aizsardzības un uzraudzības zonas vajadzības gadījumā norobežo 20. panta 2. punktā noteiktajā kārtībā.

3. Pēc pienācīgi pamatota dalībvalsts lūguma 20. panta 2. punktā noteiktajā kārtībā var pieņemt lēmumu mainīt 2. punktā paredzēto zonu norobežojumu, ņemot vērā:

a) to ģeogrāfiskās atrašanās vietu un ekoloģiskos faktorus;

b) metereoloģiskos apstākļus;

c) slimības pārnēsātāja klātbūtni un izplatību;

d) saskaņā ar 7. pantu veiktās epizootoloģiskās izpētes rezultātus;

e) laboratorijas pārbaužu rezultātus;

f) pretpasākumu, jo īpaši dezinsekcijas, veikšanu.

9. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka aizsardzības zonā piemēro šādus pasākumus:

a) zonā identificē lauku saimniecības, kurās ir dzīvnieki;

b) kompetentās iestādes īsteno slimību uzraudzības programmu, kuras pamatā ir liellopu (vai gadījumā, ja to nav, tad citu atgremotāju sugu) kontrolgrupu un slimības pārnēsātāju populāciju uzraudzība; šo programmu var izstrādāt 20. panta 2. punktā noteiktajā kārtībā;

c) aizliegumu izvest dzīvniekus no minētās zonas. Tomēr 20. panta 2. punktā noteiktajā kārtībā var lemt par izņēmumu statusa piešķiršanu dzīvniekiem, kas audzēti zonas daļā, kurā pierādīts, ka nenotiek vīrusu pārnēsātāju cirkulācija.

2. Papildus 1. punktā noteiktajiem pasākumiem par dzīvnieku vakcināciju pret infekciozo katarālo drudzi, kā arī dzīvnieku identifikāciju aizsardzības zonā var lemt 20. pantā noteiktajā kārtībā vai pēc dalībvalstu ierosmes, par to informējot Komisiju.

10. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka:

1) šīs direktīvas 9. panta 1. punktā minētos pasākumus piemēro uzraudzības zonā;

2) jebkāda vakcinācija pret infekciozo katarālo drudzi uzraudzības zonā ir aizliegta.

11. pants

Saskaņā ar 6., 8., 9. un 10. pantu veiktos pasākumus groza vai atceļ 20. panta 2. punktā noteiktajā kārtībā.

12. pants

Atkāpjoties no 9. un 10. panta, dzīvnieku pārvietošanai uz aizsardzības un uzraudzības zonām un no tām piemērojamos noteikumus izstrādā 20. panta 2. punktā noteiktajā kārtībā.

Pēc pirmajā daļā minēto lēmumu pieņemšanas noteikumus, kas piemērojami tirdzniecībā, nosaka tādā pašā kārtībā.

13. pants

Ja attiecīgā reģionā infekciozā katarālā drudža epidēmija ir īpaši nopietna, tad jebkurus papildus pasākumus, ko pieņem attiecīgās dalībvalstis, paredz 20. panta 2. punktā noteiktajā kārtībā.

14. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentā iestāde veic vajadzīgos pasākumus, lai visas personas aizsardzības un uzraudzības zonā būtu pilnībā informētas par spēkā esošiem ierobežojumiem, un nodrošina, ka pienācīgi tiek ieviesti attiecīgie pasākumi.

15. pants

1. Katra dalībvalsts izraugās valsts laboratoriju, kas ir atbildīga par šajā direktīvā paredzēto laboratorijas pārbaužu veikšanu. Šīs valsts laboratorijas, kā arī to tiesības un pienākumi ir uzskaitīti I pielikumā.

2. Šīs direktīvas I pielikumā uzskaitītās valsts laboratorijas sadarbojas ar Kopienas etalonlaboratoriju, kas minēta 16. pantā.

16. pants

Kopienas infekciozā katarālā drudža etalonlaboratorija norādīta II pielikumā. Neierobežojot Lēmumā 90/424/EEK izklāstītos noteikumus, jo īpaši tā 28. pantā, šīs laboratorijas uzdevumi ir noteikti II pielikuma B nodaļā.

17. pants

Komisijas eksperti vajadzības gadījumā, lai nodrošinātu šīs direktīvas vienotu piemērošanu, un sadarbībā ar kompetentajām iestādēm veic pārbaudes uz vietas. Šajā nolūkā tie drīkst pārbaudīt procentuāli reprezentatīvu lauku saimniecības skaitu, lai pārbaudītu, vai kompetentās iestādes pārrauga atbilstību šīs direktīvas noteikumiem. Komisija informē dalībvalstis par veikto pārbaužu rezultātiem.

Dalībvalsts, kuras teritorijā veic pārbaudi, ekspertiem sniedz vajadzīgo palīdzību šā uzdevuma veikšanai.

Vispārīgos noteikumus šī panta ieviešanai nosaka 20. panta 2. punktā paredzētajā kārtībā.

18. pants

1. Katra dalībvalsts izstrādā ārkārtas rīcības plānu, kurā norāda līdzekļus, ar ko tā piemēro šajā direktīvā paredzētos pasākumus.

Šajā plānā jāparedz pieeja saimniecībai, iekārtām, personālam un citiem attiecīgiem līdzekļiem, kas vajadzīgi, lai ātri un efektīvi izskaustu slimību.

2. Kritēriji, kas jāpiemēro, izstrādājot 1. punktā minēto plānu, ir noteikti III pielikumā.

Saskaņā ar šiem kritērijiem izstrādātos plānus iesniedz Komisijai ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

Komisija pārbauda plānus, lai noteiktu, vai tie dod iespēju sasniegt vēlamo mērķi, un iesaka attiecīgajai dalībvalstij jebkurus vajadzīgos grozījumus, lai *inter alia* garantētu, ka plāni atbilst citu dalībvalstu plāniem.

Komisija 20. panta 2. punktā noteiktajā kārtībā apstiprina plānus, kuros vajadzības gadījumā izdarīti grozījumi.

Plānus pēc tam var grozīt vai aizstāt iepriekšminētajā kārtībā, ņemot vērā stāvokļa izmaiņas.

19. pants

Vajadzības gadījumā Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar kvalificētu balsu vairākumu šo direktīvu var grozīt.

Pielikumus var grozīt 20. panta 2. punktā noteiktajā kārtībā.

Jebkurus sīki izstrādātus noteikumus, kas vajadzīgi šīs direktīvas ieviešanai, pieņem 20. panta 2. punktā noteiktajā kārtībā.

20. pants

1. Komisijai palīdz Pastāvīgā veterinārijas komiteja.

2. Ja izdarīta atsauce uz šo punktu, tad piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais termiņš ir 15 dienas.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

21. pants

Saskaņā ar 20. panta 2. punktā noteikto kārtību Komisija divu gadu laikā var paredzēt pārejas pasākumus, kas vajadzīgi, lai atvieglotu pāreju uz jaunu režīmu, kas paredzēts šajā direktīvā.

22. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2000. gada 1. janvārim.

Kad dalībvalstis paredz šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka šādas atsauces izdarīšanas metodes.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus galvenos savu tiesību aktu noteikumus, kurus tās pieņem jomā, uz ko attiecas šī direktīva.

23. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2000. gada 20. novembrī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

J. GLAVANY

I PIELIKUMS

A. LISTA DE LOS LABORATORIOS NACIONALES DE LA FIEBRE CATARRAL OVINA

LISTE OVER NATIONALE LABORATORIER FOR BLUETONGUE

LISTE DER FÜR DIE BLAUZUNGENKRANKHEIT ZUSTÄNDIGEN NATIONALEN LABORATORIEN

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΘΝΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΩΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΤΑΡΟΪΚΟ ΠΥΡΕΤΟ ΤΟΥ ΠΡΟΒΑΤΟΥ

LIST OF THE NATIONAL BLUETONGUE LABORATORIES

LISTE DES LABORATOIRES NATIONAUX POUR LA FIÈVRE CATARRHALE DU MOUTON

ELENCO DEI LABORATORI NAZIONALI PER LA FEBBRE CATARRALE DEGLI OVINI

LIJST VAN DE NATIONALE LABORATORIA VOOR BLUETONGUE

LISTA DOS LABORATÓRIOS NACIONAIS EM RELAÇÃO À FEBRE CATARRAL OVINA

LUETTELO KANSALLISISTA LAMPAAN BLUETONGUE-TAUTIA VARTEN NIMETYISTÄ LABORATORIOISTA

FÖRTECKNING ÖVER NATIONELLA LABORATORIER FÖR BLUETONGUE

Beļģijā:	Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie (CODA) Centre d'études et de recherches vétérinaires et agrochimiques (CERVA) Groeselenbergstraat 99Rue Groeselenberg 99 B-1180 BrusselBruxelles Tālr.: (32-2) 375 44 55 Fakss: (32-2) 375 09 79 E-pasts: piker@var.fgov.be
Dānijā:	Statens Veterinære Institut for Virusforskning Lindholm DK-4771 Kalvehave Tlf. (45) 55 86 02 00 Fakss: (45) 55 86 03 00 E-pasts: sviv@vetvirus.dk
Vācijā:	Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere Anstaltsteil Tübingen Postfach 11 49 D-72001 Tübingen Tālr.: (49) 70 71 96 72 55 Fakss: (49) 70 71 96 73 03
Grieķijā:	Ministry of Agriculture Centre of Athens Veterinary Institutions Virus Department Neapoleos Str. 25 GR-15310 Ag. Paraskevi Athens Tālr.: (30-1) 601 14 99/601 09 03 Fakss: (30-1) 639 94 77
Spānijā:	Centro de Investigación en Sanidad Animal INIA-CISA D. José Manuel Sánchez Vizcaíno Carretera de Algete-El Casar, km 8, Valdeolmos E-20180 Madrid Tālr.: (34) 916 20 22 16 Fakss: (34) 916 20 22 47 E-pasts: vizcaino@inia.es
Francijā:	CIRAD-EMVT Campus international de Baillarguet BP 5035 F-34032 Montpellier Cedex 1 Tālr.: (33-4) 67 59 37 24 Fakss: (33-4) 67 59 37 98 E-pasts: bastron@cirad.fr

Īrijā:
Central Veterinary Research Laboratory
Abbotstown
Castleknock
Dublin 15
Ireland
Tālr.: (353-1) 607 26 79
Fakss: (353-1) 822 03 63
E-pasts: reillypj@indigo.ie

Itālijā:
CESME presso IZS
Via Campo Boario
I-64100 Teramo
Tālr.: (39) 0861 33 22 16
Fakss: (39) 0861 33 22 51
E-pasts: Cesme@IZS.it

Luksemburgā:
Centre d'études et de recherches vétérinaires et agrochimiques (CERVA)
Rue Groeselenberg 99
B-1180 Bruxelles
Tālr.: (32-2) 375 44 55
Fakss: (32-2) 375 09 79
E-pasts: piker@var.fgov.be

Nīderlandē:
ID-DLO
Edelhertweg 15
8219 PH Lelystad
Nederland
Tālr.: (0031-0320) 23 82 38
Fakss: (0031-0320) 23 80 50
E-pasts: postkamer@id.dlo.nl

Austrijā:
Bundesanstalt für Virusseuchenbekämpfung bei Haustieren
Robert Kochgasse 17
A-2340 Mödling
Tālr.: (43-2) 236 466 40-0
Fakss: (43-2) 236 466 40-941
E-pasts: BATSB VetMoedling@compuserve.com

Portugālē:
Laboratório Nacional de Investigação Veterinária
Estrada de Benfica, 701
P-1549-011 Lisboa
Tālr.: (351) 21 711 52 00
Fakss: (351) 21 711 53 836
E-pasts: dir.Inlv@mail.telepac.pt

Somijā::
Danish Institute for Virus Research
Lindholm
DK-4771 Kalvehave
Tlf. (45) 55 86 02 00
Fakss: (45) 55 86 03 00
E-pasts: sviv@vetvirus.dk

Zviedrijā:
Statens veterinärmedicinska anstalt, SVA
S-751 89 Uppsala
Tfn (00-46) 18 67 40 00
Fakss: (00-46) 18 30 91 62
E-post: sva@sva.se

Apvienotajā Karalistē::
Institute for Animal Health
Pirbright Laboratory
Ash Road
Pirbright
Woking
Surrey GU24 ONF
United Kingdom
Tālr.: (44-1483) 23 24 41
Fakss: (44-1483) 23 24 48
E-pasts: philip-mellor@bbsrc.ac.uk

B. VALSTS INFEKCIOZĀ KATARĀLĀ DRUDŽA LABORATORIJU UZDEVUMI

Valsts infekciozā katarālā drudža laboratorijas ir atbildīgas par katras dalībvalsts diagnosticēšanas laboratoriju noteikto standartu un diagnostikas metožu koordināciju, reaģentu lietošanu un vakcīnu pārbaudi. Šajā nolūkā tās:

a) var piegādāt diagnostikas reaģentus diagnostikas laboratorijām, kas tos pieprasa;

b) pārbauda visu dalībvalstī lietoto diagnostikas reaģentu kvalitāti;

c) regulāri organizē salīdzinošas pārbaudes;

d) saglabā izdalīto infekciozā katarālā drudža vīrusu, kas ņemts apstiprinātos infekcijas gadījumos dalībvalstī;

e) sniedz reģionālajās diagnostikas laboratorijās iegūto pozitīvo rezultātu apstiprinājumu.

II PIELIKUMS

A. LABORATORIO COMUNITARIO DE REFERENCIA DE LA FIEBRE CATARRAL OVINA

EF-REFERENCELABORATORIUM FOR BLUETONGUE

GEMEINSCHAFTLICHES REFERENZLABORATORIUM FÜR DIE BLAUZUNGENKRANKHEIT

ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΤΑΡΟΪΚΟ ΠΥΡΕΤΟ ΤΟΥ ΠΡΟΒΑΤΟΥ

COMMUNITY REFERENCE LABORATORY FOR BLUETONGUE

LABORATOIRE COMMUNAUTAIRE DE RÉFÉRENCE POUR LA FIÈVRE CATARRHALE DU MOUTON

LABORATORIO COMUNITARIO DI RIFERIMENTO PER LA FEBBRE CATARRALE DEGLI OVINI

COMMUNAUTAIR REFERENTIELABORATORIUM VOOR BLUETONGUE

LABORATÓRIO COMUNITÁRIO DE REFERÊNCIA EM RELAÇÃO À FEBRE CATARRAL OVINA

LAMPAAN BLUETONGUE-TAUTIA VARTEN NIMETTY YHTEISÖN VERTAILULABORATORIO

GEMENSKAPENS REFERENSLABORATORIUM FÖR BLUETONGUE

AFRC Institute for Animal Health
Pirbright Laboratory
Ash Road
Pirbright
Woking
Surrey GU24 ONF
United Kingdom
Tālr.: (44-1483) 23 24 41
Fakss: (44-1483) 23 24 48
E-pasts: philip-mellor@bbsrc.ac.uk

B. KOPIENAS INFEKCIOZĀ KATARĀLĀ DRUDŽA ETALONLABORATORIJAS UZDEVUMI

Kopienas etalonlaboratorijai ir šādi uzdevumi:

1) konsultējoties ar Komisiju, koordinēt infekciozā katarālā drudža diagnostikas metodes dalībvalstīs, jo īpaši:
   a) precizējot, uzglabājot un piegādājot zilās mēles vīrusa celmus seroloģiskajiem testiem un imūnseruma sagatavošanai;
   b) piegādājot valsts etalonlaboratorijām standartserumus un citus standartreaģentus, lai standartizētu testus un reaģentus, ko lieto katrā dalībvalstī;
   c) izveidojot un uzturot infekciozā katarālā drudža vīrusa celmu un izdalītā vīrusa kolekciju;
   d) regulāri organizējot diagnostikas salīdzinošas pārbaudes Kopienas mērogā;
   e) savācot un apstrādājot informāciju attiecībā uz izmantotajām diagnostikas metodēm un Kopienā veikto testu rezultātiem;
   f) klasificējot izdalīto infekciozā katarālā drudža vīrusu ar visprogresīvākājām metodēm, lai iegūtu labāku infekciozā katarālā drudža izpratni epizootoloģijā;
   g) pārraugot attīstību infekciozā katarālā drudža uzraudzības, epizootoloģijas un novēršanas jomā pasaules mērogā;
2) aktīvi palīdzot atrast infekciozā katarālā drudža centrus dalībvalstīs, pētot izdalītos vīrusus, kas tai atsūtīti diagnozes apstiprināšanai, klasificēšanai un epizootoloģiskiem pētījumiem;
3) atvieglojot apmācības un kvalifikācijas celšanas kursu sniegšanu diagnosticēšanā laboratorijas apstākļos ekspertiem, lai visā Kopienā saskaņotu diagnostikas paņēmienus;
4) veicot savstarpēju informācijas apmaiņu ar Vispasaules infekciozā katarālā drudža laboratoriju, ko izraudzījis Vispasaules Epizootoloģijas birojs (*International Office for Epizootics* (*OIE*)), jo īpaši attiecībā uz norisēm infekciozā katarālā drudža jomā.

III PIELIKUMS

OBLIGĀTIE KRITĒRIJI, KAS PIEMĒROJAMI ĀRKĀRTAS RĪCĪBAS PLĀNIEM

Ārkārtas rīcības plāniem jānodrošina vismaz šis:

1) krīzes vienību izveidošana valsts līmenī, lai koordinētu visus ārkārtas pasākumus attiecīgajā dalībvalstī;

2) vietējā līmeņa kontroles pasākumu koordinēšanai pienācīgi aprīkoto ārkārtas pasākumu centru saraksts;

3) sīka informācija par personālu, kas ir atbildīgs par ārkārtas pasākumiem, tā kvalifikāciju un atbildību;

4) iespēja visiem vietējiem centriem ātri sazināties ar personām vai organizācijām, kas tieši vai netieši ir saistītas ar slimības uzliesmojumu;

5) nepieciešamo iekārtu un materiālu pieejamība pienācīgai ārkārtas pasākumu ieviešanai;

6) precīzas norādes attiecībā uz veicamajiem pasākumiem, ieskaitot beigto dzīvnieku iznīcināšanas paņēmienus, kad inficēšanās un saslimšana ir apstiprināta;

7) apmācībās programmas, lai atjauninātu zināšanas par darbībām, kas jāveic vietējā mērogā, un administratīvo procesu;

8) tādas sekcijas veikšana diagnostikas laboratorijām, kura vajadzīga, lai veiktu seroloģiskus un histoloģiskus testus u.c., kā arī atjauninātu ātrās diagnostikas paņēmienus (šajā nolūkā jāizstrādā noteikumi ātrai paraugu transportēšanai);

9) informācija par to, cik daudz vajadzīgs vakcīnu pret infekciozo katarālo drudzi gadījumā, ja atkārtoti jāuzsāk ārkārtas vakcinācija;

10) reglamentējoši noteikumi ārkārtas rīcības plānu īstenošanai.